

[Boligministeren.]

syn mener jeg er taget under de forhandlinger, der førte til forliget.

Det skinnede vel lidt igennem hr. Guldbergs indlæg, at der endnu var visse tvivl om den valgte fremgangsmådes effektivitet, og hr. Guldberg strejfede venstres oprindelige forslag og gjorde også opmærksom på, at der var opstået misforståelser herom. Det kan skyldes flere ting. Det kan måske også skyldes venstres eller hr. Guldbergs oprindelige tanker, der kom frem bl. a. i referater fra møder, hvor hr. Guldberg havde talt, og hvor der jo var tale om en noget anden form end den, der blev venstres endelige skitse, nemlig en ændring af lejerbeskyttelsen i løbet af et par år. Jeg vil da gerne medgive, at kompensationsforslaget selvfølgelig var en vej. Jeg er også helt sikker på, at det var en vej, der kunne betyde, at vilkårene for den lejer, der blev boende, stort set ville blive de samme som hidtil. Men jeg må jo nok sige, at ordningen blev så kompliceret og vistnok ville være så uforståelig for mange, at jeg tror, det er rigtigt, man valgte den anden fremgangsmåde.

Når hr. Guldberg stadig også i forhold til den løsning, der er valgt, udtaler betænkeligheder og frygt for, at de fremtidige omkostninger skal udskyde normaliseringen, vil jeg dog sige, at herimod taler, at vi er blevet enige om, at der først og fremmest sikres en større konkurrence. Det gør der ikke mindst igennem det, man er enig om med hensyn til licitationsloven, men det gør der også i stor udstrækning ved den frigivelse af boligbyggeriet og en række dertil hørende områder, som er et led i forliget. Det gør der også i den udstrækning, forliget indebærer muligheder for et tilstrækkelig stort nybyggeri i de kommende år, og det gør der ikke mindst i den udstrækning, vi får nogle virkninger af de bestræbelser, der gøres på at gennemføre et rationelt byggeri. Virkningerne skulle jo gerne være, at det industrialiserede byggeri eller det rationelle byggeri på andre områder virkelig har mulighed for i den kommende tid også at reducere de egentlige byggeomkostninger.

Hr. Hastrup fremhævede frigivelsernes betydning. Ud over hvad jeg har sagt, at de ikke mindst vil betyde en større kon-

kurrence, mere sikkerhed for de vilkår, under hvilke man kan bygge i den kommende tid, så vil frigivelserne naturligvis først og fremmest få betydning for de dele af landet, hvor boligbehovet i øjeblikket er størst, og her tænker jeg ikke mindst på det storkøbenhavnske område, men jeg tror også, det er af overordentlig betydning, at vi samtidig får frigivet byggeriet af den række af institutioner, der har så nær tilknytning til boligbyggeriet.

Hvad plejehjemmene betyder for boligområdet, ved sikkert de fleste; stort set betyder enhver plejehjemsplads frigivelse af en bolig. Men det betyder også i høj grad en lettelse for hospitalsvæsenet, idet mange af plejehjemspatienterne beslaglægger både lejlighed og hospitalsplads. Af hensyn til udearbejdende mødre tror jeg det er overordentlig værdifuldt, at vi nu får frigjort byggeriet af vuggestuer, børnehaver o. s. v. i forbindelse med både bestående boligområder og de boligområder, der efterhånden vokser op.

Hr. Hastrup hæftede sig særlig ved vurderingens vanskeligheder. Jeg kan for så vidt give hr. Hastrup ret i, at der er problemer omkring gennemførelsen af disse vurderinger, men jeg tror ikke, det er uoverkommeligt, og der er et moment deri, som jeg synes er værdifuldt, nemlig at det giver en betryggelse i forbindelse med det, der nu skal ske på lejeområdet. Det, der er væsentligt i den kommende tid, er, at kriterierne for vurderingen bliver så grundige, som det overhovedet er muligt.

Hr. Hastrup var også inde på, at boligsikringen kun gælder for udlejningsejendommene, og mente egentlig, at man nok burde have udvidet den også til parcelhusområdet. Til gengæld får nu hele udlejningsbyggeriet boligsikringsordningens vilkår, hvilket i hvert fald ikke gælder for en del under de nuværende tilskudsordninger. Endelig kan det vel i nogen grad være med til at udligne en stadig bestående forskel mellem ejere og lejere.

Til fru Else-Merete Ross kan jeg kun sige, når hun gør opmærksom på, at det radikale venstre mente, at dele af provenuet fra den private sektor burde være gået til det offentlige, at vi kan selvfølgelig godt nu diskutere de ønsker, vi alle sammen havde — jeg kan også godt gøre opmærksom på,